

Αθήνα, 13-12-2022

Προς το Δ.Σ. της ΕΣΟ

Αγαπητοί,

Δεν είμαι άνθρωπος που λειτουργώ εν θερμώ. Έχω δυσανεχθεί με τις πρόσφατες εξελίξεις (κακοί χειρισμοί στα Ατομικά Πρωταθλήματα, ακυρώσεις συμμετοχής κορυφαίων, προσωπικές επιθέσεις, σφοδρή κριτική κατά δικαίων και αδίκων στα κοινωνικά δίκτυα) και δεν επιθυμώ να συνεχίσω να προσφέρω από μια ευαίσθητη θέση στο Προεδρείο της ΕΣΟ. Αισθάνομαι ότι παρά την καλή μου διάθεση, η επιρροή που έχω στη λήψη κρίσιμων αποφάσεων είναι μικρή.

Είχα ήδη αποφασίσει να μη συνεχίσω ως Ταμίας της ΕΣΟ και το 2023 – 2024, με αφορμή τη σοβαρή διαφωνία μου σε τουλάχιστον τέσσερα σοβαρά ζητήματα όπως εκθέτω παρακάτω.

Σπ. Ιλαντζής – παραίτηση από τη θέση του Ταμιά της ΕΣΟ

Όπως γνωρίζετε, έχω εκφράσει την έντονη διαφωνία μου στα ακόλουθα σοβαρά ζητήματα:

- 1) Θέμα μετεγκατάστασης των γραφείων της ΕΣΟ ,
- 2) Αναμόρφωση του αγωνιστικού προγράμματος της ΕΣΟ και ιδιαίτερα των Διασυλλογικών Πρωταθλημάτων,
- 3) Απαράδεκτη λειτουργία της Ένωσης Δυτικής Ελλάδας και
- 4) Κακοί χειρισμοί στο θέμα ΣΑ Ρέντη – ΑΕΚ

Τα 1) , 2) , 4) θέματα επιφέρουν αναίτια οικονομική επιβάρυνση στην ΕΣΟ, σε μια δύσκολη συγκυρία, ενώ το της Δυτ. Ελλάδας είναι πρωτίστως ζήτημα ηθικής τάξης.

Ήδη και σε πρόσφατο mail μου προς όλα τα μέλη του ΔΣ, 16 / 11, είχα αναφερθεί στα ως άνω θέματα « ...που πρέπει να συζητηθούν σοβαρά και όχι συνεχώς να αναβάλλονται.»

Ειδικά για το 1ο θέμα: Μετεγκατάσταση γραφείων ΕΣΟ, θυμίζω ότι

Η ιδιοκτήτρια Ζάππειος Επιτροπή, ζήτησε αύξηση ενοικίου από τα 1.050 € / μήνα στα 1.500 € / μήνα. Προσωπικά, έχω δει πάνω από 30 πιθανούς χώρους γραφείων, γνωρίζω καλά και το ζήτημα των ακινήτων στην Αττική. Σχετικά, έχω ενημερώσει ήδη με mail από τον Ιούλιο, ότι υπάρχουν αρκετές αξιόλογες προτάσεις, σίγουρα προτιμότερες επιλογές από την τωρινή. Δια της συνεχούς αναβολής, χρονοτριβής, αδράνειας, οδηγούμαστε σε εμπλοκή ώστε ενόψει μεγάλης πίεσης χρόνου να εγκλωβιστεί η ΕΣΟ στην ανανέωση του υπάρχοντος συμβολαίου χωρίς καν διαπραγμάτευση στους όρους.

Έχει αλλάξει ριζικά η κατάσταση από το 1991 οπότε πρωτοπήγαμε στα τωρινά γραφεία. Για παράδειγμα, τα παλαιότερα χρόνια είχαμε πιο συχνά αγώνες στο εντευκτήριο, είχαμε προπονήσεις (Γαβριλάκης / Εθνική Γυναίκων), οι γενικές συνελεύσεις της ΕΣΟ γίνονταν εκεί, η Αττική ήταν διαφορετική, δεν υπήρχε μετρό...

Τώρα υπάρχουν πολλές εναλλακτικές λύσεις και ανέμενα από τη νέα διοίκηση να προχωρήσει σε μια αλλαγή ουσίας, αλλά και θεαματική που επιπλέον θα ωφελούσε οικονομικά και την ΕΣΟ (η πιθανώς καλύτερη πρόταση, αυτή της Μεσογείων 8, ήταν θαυμάσια γραφεία, μοντέρνα, 170 τμ, με εξυπηρετική αίθουσα συνεδριάσεων / αγωνιστικό χώρο και στα 1.100 € / μήνα, θα μας εξοικονομούσε δηλ. 4.000 – 5.000 € τον χρόνο!).

Ενδιαφέρουσα ήταν και η πρόταση Χρ. Γκορίτσα για 400 τμ. στον Πειραιά με 1.100 - 1.200 € ενοίκιο, είτε άλλες προτάσεις με πιο οικονομικό ενοίκιο είτε σε μικρότερους αλλά επίσης λειτουργικούς χώρους με αισθητά χαμηλότερο ενοίκιο.

Ως προς τα Διασυλλογικά Πρωταθλήματα, οι δυνάμεις που δεν επιτρέπουν καμιά θετική αλλαγή, εξακολουθούν και υποστηρίζουν το παλαιό μοντέλο των 34 ομάδων και των 10 σκακιερών σαν πετυχημένο -παρότι είδαμε και τις πρόσφατες σφοδρές αντιδράσεις- χωρίς και να αφήνουν να συζητηθούν εναλλακτικές.

Για το θέμα της Δυτικής Ελλάδας, είναι γνωστό ότι σωματεία της περιοχής -ειδικά της Αχαΐας- έχουν κατά κόρον χρησιμοποιηθεί με συγκεκριμένη σκοπιμότητα στο παρελθόν. Στην ουσία επρόκειτο για σωματεία-σφραγίδες που απλά έδιναν τα ψηφάκια τους στην επί δεκαετίες κυβερνώσα παράταξη Μακρόπουλου. Ελπίζαμε ότι αυτή η πρακτική δεν θα συνεχιζόταν και στη σημερινή εποχή.

Στο θέμα Σ.Α. Ρέντη – ΑΕΚ αγνοήσαμε τις εκκλήσεις συναδέλφων (Λ. Αγγελάκη, Γιάν. Αντωνιάδη), να περιμένουμε το νομοσχέδιο που ήταν έτοιμο για κατάθεση στη Βουλή. Αυτό κάλυψε, όπως αναμενόταν, μικρο-εκκρεμότητες σωματείων με αναγνώριση και Μητρώο και εξυπηρέτησε πολλά σωματεία και σε πολλά αθλήματα. Η ΕΣΟ όμως εγκλωβίστηκε σε μια λανθασμένη στάση στο ζήτημα, που οδήγησε σε αγνόηση αποτελεσμάτων που παίχθηκαν στη σκακιέρα και σε δικαστική εμπλοκή, με ηθικό και οικονομικό κόστος για την Ομοσπονδία.

Επισημαίνω τα όσα θετικά πετύχαμε επί της 20μηνος θητείας του νέου ΔΣ, παρά τη συμπίεσμένη επιχορήγηση από την Πολιτεία:

Είχαμε συνετή διαχείριση των οικονομικών, αποφυγή σπαταλών, εξοικονόμηση πόρων: τα έπαθλα στα Ατομικά Πρωταθλήματα ανέβηκαν στις 5.000 €, μετά από αρκετά χρόνια που ήταν χαμηλότερα, η ωρομίσθια αποζημίωση των διαιτητών αυξήθηκε, επίσης μετά από αρκετά χρόνια που ήταν χαμηλότερη, το κόστος της περσινής διοργάνωσης του Διασυλλ/κού Α' Εθνικής σε Αθήνα-Θεσ/νίκη μειώθηκε (μεταξύ άλλων και με προσωπική δουλειά δική μου – ίδε bulletin), οι αποζημιώσεις των ομάδων που μετακινήθηκαν στο φετινό Διασυλλ/κό ξεπέρασαν τις 20.000 € -το μεγαλύτερο ποσό, εδώ και αρκετά χρόνια-, δώσαμε bonus στα μέλη των Εθνικών Ομάδων και τους εκλέκτορες -επίσης πιο ψηλά ποσά από τα προηγ/να χρόνια- καταφέραμε να συμμετάσχουμε στο Βαλκανικό Ομαδικό Νέων Κ-18 (ενώ τα προηγ/να χρόνια δεν μπορούσαμε), όπου μάλιστα η Εθνική μας κατέκτησε την 1^η θέση, καθιερώνουμε επιτέλους Πανελλήνια Πρωτ/τα Βετεράνων (με υποστήριξη, σε

α' φάση από τους Θεσσαλονικείς παράγοντες) κ.ά. Φυσικά, σε όλα αυτά βοήθησαν όλα τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής, αλλά και όλα τα μέλη του ΔΣ, όμως καλό είναι να τα θυμόμαστε – και έναντι της συχνά άδικης κριτικής που δεχόμαστε, ειδικά τις τελ. ημέρες.

Προσωπικά, στήριξα τη νέα διοίκηση και τον νέο πρόεδρο (λόγω και της παλαιάς φιλίας μας αλλά και του ότι συνυπήρξαμε επί πολλά χρόνια, 1990 – 2004, στην τότε ενιαία αντιπολίτευση) και περίμενα, όπως και ο σκακιστικός κόσμος, ότι θα είχαμε σαφείς κινήσεις προς μια νέα κατεύθυνση για τα σκακιστικά πράγματα. Ατυχώς, διαψεύστηκα. Ειδικά, δεν τολμήσαμε καινοτόμες δράσεις που θα άλλαζαν το σκακιστικό τοπίο για παίκτες και σωματεία και δεν αξιοποιήσαμε περισσότερο τις μοντέρνες τεχνολογίες (βελτίωση ιστοσελίδας, e-δελτίο, online αγώνες με την ευθύνη της Ομοσπονδίας κ.ά.). Με την παραίτησή μου αναλαμβάνω το μερίδιο ευθύνης που μου αναλογεί.

Ευχαριστώ όλους για τη συνεργασία και τις θετικές ιδέες σας,

Με την ευχή το ΔΣ της ΕΣΟ να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της δύσκολης εποχής που ζούμε,

Σπύρος Ιλαντζής